

WORLD
**CABO CUBA
JAZZ**
CORASON
AFRICANO

(TIMBAZO/MATOS MUSIC)

De van origine Duitse meesterpercussionist Nils Fischer woont al jaren in Nederland en is omringd met een keur aan Latijnse en Caribische muzikanten, waarmee hij zeer diverse projecten organiseert. Cabo Cuba Jazz brengt voor de tweede keer al die sferen samen. Met name heel boeiend is de Kaapverdische inslag. Nederland speelt een flinke rol in de ontwikkeling van die muziek. Vanuit de grote gemeenschap hier, met name in de omgeving van Rotterdam, ontspruiten vele artiesten die de internationale podia vinden. We horen onder meer Dina Medina, Boy Gé Mendes, Laise Sanchez en Dudu Araújo als vocalisten in het Portugees-Creools.

Plus natuurlijk Alberto Caicedo voor de Spaanstalige teksten. De overige muzikanten zijn er weer te veel om te melden. Wat zo totaal fascinerend is aan al die kruisbestuivingen is dat het je aan den lijve laat ervaren hoe veel van de jazz-, pop- en wereldmuziekstijlen zoals we die nu kennen in de loop der decennia zijn ontwikkeld. Door wederzijdse beïnvloeding en samenwerkingen. In dat licht is onze multiculturele samenleving een onuitwisbaar, uitermate geslaagd feit.
KEES SMALLEGANGE

"CaboCubaJazz presented a unique blend of Cuba and Cape Verde. Wonderful, heartwarming music and a Latin party at the same time, seasoned with super tight rhythm and some inimitable virtuosity - with this international band, the dancing crowd just went wild."

Editorial office Jazzism, 07-07-2017

" [...] Dan is het op naar het Mississippi podium waar het Rotterdamse CaboCubaJazz hun bijzondere mix van Cubaanse en Kaapverdise muziek laat horen. De band, opgericht door congaspeler Nils Fischer en de Kaapverdise pianist Carlos Matos, maakt er een waar feestje van. Met nummers van hun albums *Riqueza y Valor* en *Corason Africano*, gezongen door de Rotterdams/Kaapverdise zangeres Dina Medina en de Colombiaanse zanger Alberto Caicedo. Tussen de Latin grooves en melodielijnen door zingt Dina Medina een prachtige moma, de aan fado verwante nationale stijl van Kaapverdië. Het is mooi en ontroerend en ze wordt uiteraard begeleid door Carlos Matos. En daarna barst meteen het Latin feestje los. Fischer laat het publiek de Cubaanse clave klappen. Met bassist Yerman Aponte (Venezuela), trompettist Joe Rivera (Puerto Rico), trombonist Pablo Martínez (Spanje) en drummer Armando Vidal (Cuba) erbij gaat het publiek al dansend uit zijn dak. Fischer laat onnavolgbare congaroffels horen en eindigt samen met Armando Vidal met een superstrak percussie/drumduet. [...]"

Door redactie Jazzism, 07-07-2017 (Angelique van Os, Rik van Boeckel, Kees Smallegange, Iddo Havinga & Paul Evers)

CaboCubaJazz

Corason Africano

Sireena / Broken Silence

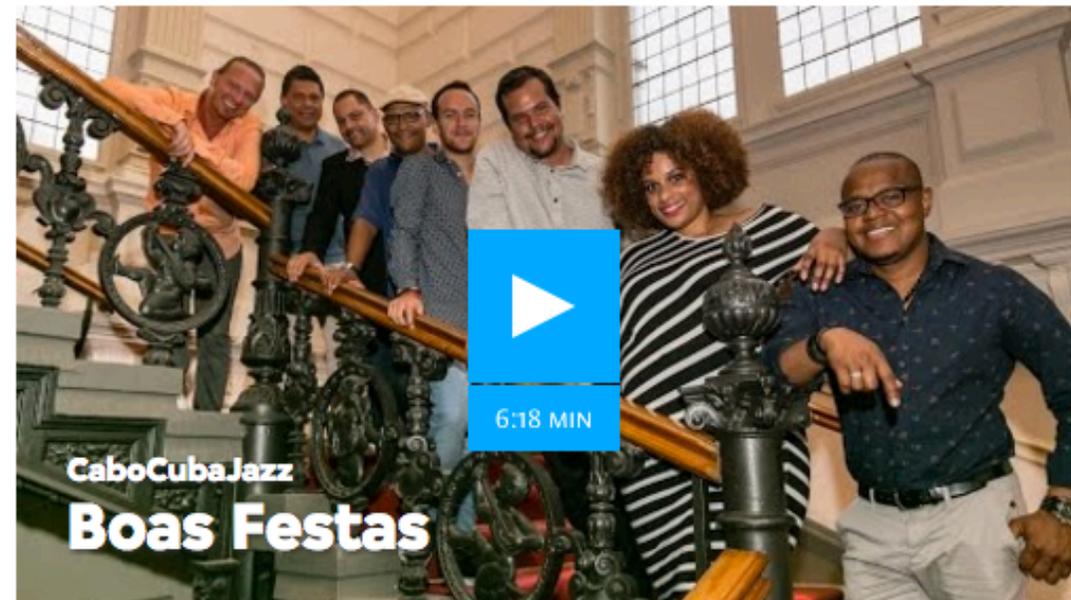
Gerade hatten CaboCubaJazz ihren großen Auftritt, das vielköpfige Latin-Ensemble aus Holland durfte sich beim diesjährigen North Jazz Festival auf einer der großen Bühnen präsentieren. Die Band um den deutschen Perkussionisten Nils Fischer bietet perfekt arrangierte Latin-Musik, die die afrikanischen Ur-

sprünge als wichtiges Element unterstreicht. *Corason Africano* ist Musik zum Tanzen und zum Zuhören. Carlos Matos (Klavier), Nils Fischer (Percussion), Dina Medina und Alberto Caicedo (Vocals), Yerman Aponte am Bass, Armando Vidal am Schlagzeug, Pablo Martínez Hernández an der Posaune und Joe Rivera an der Trompete bieten eine Stunde brodelnde Musik, die mitwippen lässt. Perfekter Chorgesang wechselt sich wunderbar mit den Pregones ab (wie man die Songs nennt, die auf den Rufen der Straßenverkäufer in Lateinamerika basieren), die rasiermesserscharfen Bläsersätze von Posaune und Trompete und eine supertighte Rhythmusgruppe machen viel Spaß beim Zuhören. Dazu kommt eine immer wohldosierte Menge an Solospots, die den Musikern Raum bieten, ihr Können zu zeigen. CaboCubaJazz ist eine Band im Spannungsfeld von lateinamerikanischer Musik und Jazz, die sicher auch live überzeugt.

Angela Ballhorn

Corason Africano (Timbazo/Matomusic) – CaboCubaJazz

CaboCubaJazz is een typisch Nederlands product. De Duitse percussionist Nils Fischer, gespecialiseerd in Cubaanse ritmes, die iets met Kaapverdise melodieën wil doen... Hij hoefde niet ver te zoeken, wat in Rotterdam waar hij verbonden is aan Codarts, is een enorme Kaapverdise gemeenschap. Fischer richtte de band CaboCubaJazz op in 2008 en *Corason Africano* is hun tweede plaat. Twee albums in in 9 jaar? Vergeet niet dat Fischer (en de andere artiesten) met "honderd" andere projecten bezig is en hij treedt overal met iedereen op. Dat de band bestaansrecht heeft, komt door de aanstekelijke ritmes en de schetterende blazers, maar anders dan hardcore latin is de muziek van CaboCubaJazz wat zachter en ronder. De vocalen worden gedeeld door Alberto Caicedo, Boy Ge Mendes, Dudu Araujo en Dina Medina. De stem van Dina Medina heeft door de lichte vibratie in haar stem iets aandoenlijks ouderwets. Die weemoed heeft ook een beetje te maken met de onderliggende gedachte van het album. De luisteraar wordt langzaam meegevoerd naar de invloeden van de Afrikaanse diaspora die aan de geboorte stonden van jazz. **CC**

CaboCubaJazz
CORASON AFRICAN
(Timbazo Productions)

Auf ihrem neuen Album präsentiert die Band aus den Niederlanden unter Federführung des Percussionisten Nils Fischer einmal mehr feinsten Latin(jazz). Dieser setzt sich hier bewusst – wer hätte es geahnt? – mit den afrikanischen Wurzeln der Musik Südamerikas und weit darüber hinaus auseinander. Dabei kommt eine spannende Mischung heraus, die abwechslungsreicher, improvisationsfreudiger, mitreißender, klischeebefreiter und engagierter kaum vorgetragen werden könnte. Im Zusammenspiel mit dem kubanischen Drummer Armando Vidal feuert Fischer ein Rhythmusfeuerwerk erster Güteklasse ab. Da bleibt man einfach nicht still sitzen. Punkt! Info: cabocubajazz.com ib

MUSIK ★★★★★
DRUMMING ★★★★★

CABOCUBAJAZZ - CORASON AFRICANO

"The exuberant, versatile album 'Corason Africano' surprises with a multifaceted musical bouquet, inventive arrangements and razor-sharp performances. Absolute highlight is Dina Medina's vocal magic in 'Seis One na Tarrafal'. CaboCubaJazz - your musical remedy"

Ronald Veenman, MIXEDWORLDMUSIC [Benelux] 28-03-2017

CaboCubaJazz – Corason Africano

28 maart, 2017

Timbazo

Elke muzikale cultuur, hoe rijk ook, kan zelfs bij tolerante luisteraars na een half uurtje op grenzen stuiten. De exuberante Cubaanse salsa bijvoorbeeld neigt dan voor sommigen naar oppervlakkig machovertoon, terwijl anderen juist de kriebels krijgen van de eeuwige *saudade* van de moma's uit Kaapverdië. Voor beide klachten is evenwel een remedie voorhanden: Cabocubajazz, een gezelschap van internationale topkrachten rond de gelauwerde percussionist Nils Fischer – bekend van o.a. Nueva Manteca – en de Kaapverdische pianist Carlos Matos. Zoals de

groepsnaam al aangeeft, wordt hier een fusie gesmeed tussen de muziek van de twee tropische eilanden, die weliswaar van temperament verschillen maar verbonden zijn door de onmiskenbare Afrikaanse component in hun beider culturen. Puttend uit het rijke liedrepertoire van voornamelijk Cabo Verde stelde CaboCubaJazz een geschakeerd boekje samen dat inventief werd gearrangeerd en messcherp uitgevoerd. Op de uitgebreide gastenlijst prijken onder andere de namen van Gé Mendes en Dudu Araújo, die met hun bijdragen de veelzijdigheid van dit album nog eens onderstrepen. Daarnaast is er – verrassend – ruimte gemaakt voor een uitvoering van Horace Silver's jazzklassieker *Peace*. Helaas ontkomt de productie in de meer uptempo nummers niet overal aan het salsa-syndroom: een volgestouwd, opgepoetst klankbeeld waarin de nuances wel eens verloren gaan. Niet voor niets is het sober uitgevoerde *Seis One na Tarrafal*, waarin zangeres Dina Medina volop de kans krijgt om te schitteren, het onbetwiste hoogtepunt van de plaat. (Ronald Veerman)

LATIN JAZZ
NETWORK

honrando la tradición

CaboCubaJazz Presents: Corason Africano

Despite the fact that the 'goodies' are fairly well-distributed among the musicians, one can't help the feeling that it is the hand – or hands – of Nils Fischer that have guided the fortunes not only of *Corason Africano* but indeed CaboCubaJazz. This is no reflection on the abilities of the other musicians in the ensemble. It's just that Nils Fischer is blessed with sublime good taste and a sense of timing of what sounds best and that too when exactly to play that certain something. For a taste of what that sounds like, one must only listen to what has been done with the classic

(slightly fastish bolero) by Horace Silver, "Peace". And then, for good measure, Fischer and CaboCubaJazz give us his inventive rocker "Spancamo".

Editor's Pick • Featured Album •

Mind you, there are moments earlier on in the recording – about where "Djarfogo" takes flight – when one gets a sense that *Corazon Africano* is trying to be all things to all people; a kind of super-pan-Caribbean musical homage. Perhaps that is even intentional and a quick peep inside the gatefold CD package reveals that dedications include Luís Morais, Cesária Évora, Horace Silver, etcetera " & the people of Cape Verde and Cuba. Of course, it is easy to forgive this transgression, if it is at all as big a fall from grace, which it is, of course, certainly not. A minor blip that is soon overcome as the record progresses and the members of Cabo Cuba Jazz begin to stretch out and give a fuller account of themselves.

Dina Medina, for example is flawless throughout. What a sensational voice she has especially when she begins to dig deeper into the emotional wellspring of her heart as the songs begin to speak to her. Her sense of precision in articulation is magnificent. It is hard not to fall in love with the music all over again. The trumpets of Joe Rivera and Amik Guerra are superbly voiced – not loud and shrill as much Afro-Cuban brass is played, but with warmth and gleaming splendour. And Pablo Martínez Hernández is nothing short of sensational throughout as well. Of course, no praise is high enough for the master timbalero **Luisito Quintero**, and it is a pity that he is not featured on more music here and that too, on other percussion instruments which he plays so well.

One cannot say enough about **Nils Fischer** as a percussion colourist and arranger. But that might be a story for another time and another place. Suffice it to say that Fischer is a gift to Afro-Caribbean music, whenever and wherever it is played. Teaming up with Carlos Matos is another coup for Fischer. Matos is a truly gifted pianist with impeccable taste. And the Cape Verdean is nonpareil not only as a pianist and arranger, but as a producer too; so who better than he to shape the magnificent sound of this album? High marks also to **Marc Bischoff** for bringing his wonderful musicianship to the table. Talk about being in the right place at the right time all the time and you'll be talking about Marc Bischoff.

Track list – 1: Festas Nhu Santiago; 2: Corason Africano; 3: Tchintchirote Na Figueira; 4: Djarfogo; 5: Danzón Morna 'Força di Cretcheu / Morna di Bidjiça'; 6: Terra Bo Sabe 'Bôte Bróce e Linha'; 7: Amor Del Alma; 8: Bran Bran D'Imigraçon; 9: Seis One Na Tarrafal; 10: Peace; 11: Spancamo; 12: Que Nos Diabo Morrê; 13: Boas Festas

Personnel – Carlos Matos: piano, Fender Rhodes, keyboards, ferrinho and chekere (2); Nils Fischer: congas, bongo, quinto, chekere and additional percussion; Dina Medina: vocals and backing vocals; Alberto Caicedo: vocals and backing vocals; Yerman Aponte: bass; Armando Vidal: drums and timbales; Pablo Martínez Hernández: trombone; Joe Rivera: trumpet; Special Guests: Boy Gé Mendes: lead vocal and guitar (2); Amik Guerra: trumpet (solos 4, 5); Dudu Araújo: lead vocal (6); Laise Sanches: backing vocals and lead vocals (3); Luisito Quintero: timbales (8, 13 solo 13), Pedro Luis Pardo Cosme: tres (13); Melissa Fortes: backing vocals; Nando Vanin: backing vocals; Fabian Nodarse 'Huracán': backing vocals; Kino Cabral: backing vocals (1); Gerardo Rosales: maracas (10, 12, 13); Bart Platteau: flute (2, 4, 8); Pape Thiam: tam (2)

CABOCUBAJAZZ – CORASON AFRICANO

Door [Rik van Boeckel](#) op 06 mei 2017

★★★★★ 4

🍏 DOWNLOAD €8,99

Op hun debuut *Rikeza y Valor* mixte CaboCubaJazz uit Rotterdam op zeer natuurlijke wijze Kaapverdise en Cubaanse muziek en voegde daar ook nog jazzelementen aan toe. Dat doet de door percussionist Nils Fischer en de Kaapverdiaanse pianist Carlos Matos opgerichte band ook op *Corason Africano*.

Terwijl Dina Medina, de stem van Kaapverdisch Rotterdam, in het Kaapverdisch/Creools zingt ook al zijn de nummers Cubaans getint, geeft de Colombiaanse zanger Alberto Caicedo er een onmiskenbaar Latin tintje aan net als oa bassist Yerman Aponte (Venezuela) en drummer Armando Vidal (Cuba). En bandleider Nils Fischer. De nummers zijn ijzersterk; Corason Africano heeft

zoals de titel al aangeeft een sterk Afrikaans karakter. De groep speelt vaak nummers waar de grenzen tussen Kaapverdisch en Cubaans vervagen. Maar *Bran Bran D'Imigraçon* is zo'n song die nog het sterkst Cubaans of Latin is.

Ook mixt de groep vakkundig morna met de danzón, de nationale muziek van Cuba. Alberto Caicedo schreef de Latin ballad *Amor del Alma* en voert je als luisteraar mee naar Latijns Amerika. Maar meteen daarna zingt Dina Medina heel gevoelig de morna *Seis One na Tarrafal*. *Peace* van Horace Silver (van Kaapverdise afkomst) is klassieke latin jazz. Het door Dina Medina en Alberto Caicedo gezongen *O que nos Diabo Morrê* is zo'n lied waar Kaapverdisch en Cubaans samenvloeien door de zang in het Kaapverdisch en Spaans. De blazers geven er een onmiskenbare latin touch aan. De slottrack *Boas Festas* begint heel Cubaans door de tres, gespeeld door Pedro Luís Pardo Cosme maar krijgt door Dina's zang een Kaapverdisch sausje.

En dan is er ineens Joe Rivera op de trompet en ben ik bij wijze van spreken weer in *Santiago de Cuba*. Dit nummer swingt sowieso de pan uit en zal het op de salsa dansvloer zeker goed doen. Caicedo's salsa zang en Nils Fischer's conga roffels en Luiso Quintero's spel op de timbales voeren je zo die dansvloer op. Het is alsof je salsa danst op Cabo Verde's tiende eiland: Rotterdam! Het maakt dit album bijzonder gevarieerd.

Tracklisting Corason Africano:

1. Festas Nhu Santiago
2. Corason Africano
3. Tchintchirote Na Figueira
4. Djarfogo
5. Danzón Morna 'Forca di Cretcheu/Morna di Bidjica'
6. Terra Bo Sabe 'Bôte Bróce e Linha'
7. Amor del Alma
8. Bran Bran D'Imigraçon
9. Seis One na Tarrafal
10. Peace
11. Spancamo
12. O que nos Diabo Morrê
13. Boas Festas

"...extremely well-guarded balance between simplicity and complexity, between exuberant virtuosity, danceability and musical purity."

Dani Heyvaert, 17 March 2017

Kijk, dit is nu weer zo'n situatie, waarin een etiketje als "wereldmuziek" absoluut ontoereikend is...De bandnaam van dit vanuit Nederland opererende gezelschap zegt eigenlijk veel meer waar het om draait deze mensen en hun muziek situeren zich in het gebied dat afgebakend wordt door Kaapverdië en Cuba enerzijds en de jazz anderzijds.

Toen zo'n jaar of vijf geleden "Rikeza y Valor" uitkwam, trok dit achttal al meteen heel veel aandacht en dat zal er nu vermoedelijk niet op achteruit gaan. Waar vijf jaar geleden het aanbod inzake op jazz geschoeide wereldmuziek-met-Cubaanse-wortels iets te veel overwoekerd werd door iets te weinig getalenteerde groepjes die nog snelsnel wat kruimels van de Buena Vista-rage wilden meepikken, zijn die er vandaag zowat allemaal uitgefilterd en blijven alleen de echt goeie bands over en daar behoort CaboCubaJazz zeker toe. Drijvend duo achter de groep zijn percussionist Nils Fischer en toetsenist Carlos Matos en vooral in verband met Fischer wil ik iets benadrukken, dat je niet gauw uit mijn mond zult horen. Als ik zeg dat hij een "meester"-percussionist is, dan bedoel ik echt dat hij als weinig anderen de meest ingewikkelde ritmes aan elkaar weet te breien: ik kan me geen stijl voorstellen die hij niet waarlijk beheerst.

Matos is dan weer meer de maker van de fijnste arrangementen en het feit dat deze band (minstens) twee meesters in de rangen telt, heeft tot gevolg dat een brede waaier van muziekjes ingezongen en -gespeeld kan worden. Die kan reiken van Kaapverdië over Cuba en Senegal, geheel in het spoor van de weg die de muziek zelf gevolgd heeft: vanuit Afrika naar de eilanden via de slaven.

Onderweg worden wat meer "hedendaagse" dingen aan boord gehesen, zoals bijvoorbeeld op de ballad "Seis One na Tarrafal", waarin de soul de hoofdtoon voert, net als bij "Djarfogo", en de piano omfloerste dingen doet. Titelsong "Corason Africano", waarop de grote Gé Mendes de zangpartij en de gitaar voor zijn rekening neemt, is heel Afrikaans van opzet, maar wordt geïnjecteerd met Cubaanse blazers, terwijl "Bran Bran d'imigraçon" naast bijzonder dansbaar ook openlijk Latino is.

Er komen wel eens vaker bands tevoorschijn, die verschillende genres proberen te versmelten, maar heel vaak vallen ze door de mand, omdat ze het ene veel minder goed beheersen dan het andere. Dat zal hier niet zo snel gebeuren, want dit gezelschap weet verdomd goed waar het mee bezig is. Ik moet overigens ook nog zangeres Dina Medina vermelden, die op het leeuwendeel van de nummers de zanglijnen in de juiste richting houdt.

Enfin, u merkt het al: veel negatiefs valt er van hieruit niet over deze plaat te verwachten en waar ik heel vaak dubbele gevoelens heb bij CD's uit deze muziekrichting(en), in die zin dat ik veel bands liever live aan het werk zie dan dat ik ze op plaat bezig hoor, overvalt deze twijfel mij deze keer allerminst: ik kan prima van deze CD genieten, vanwege de uitermate goed bewaakte balans tussen eenvoud en complexiteit, tussen virtuositeit en stoerdoenerij, tussen dansbaarheid en muzikale puurheid. Wat dan weer niet belet dat ik absoluut ook live wil gaan kijken als ze in de buurt zouden passeren!

(Dani Heyvaert)

The Jarren Wanders

"CaboCubaJazz - the beauty of jazz. With their fast paced mash of Cuban beats, Cape Verdean melodies and dance rhythms, they closed the first of Borneo Jazz with a bang, seasoned with plenty of on-stage improvisations ...

AND =>>> CaboCubaJazz's drums & percussion clinic was definitely a crowd puller, held by Nils Fischer, Armando Vidal & Carlos Matos. Local students in their school uniforms filled the Ruai Nar as we all explored the rhythms."

- Alyssa Jarren [The Jarren Wanders], 24-05-2017

CaboCubaJazz
Corason Africano

Percussionist Nils Fischer (geboren in Duitsland) en pianist Carlos Matos zijn de sturende krachten van CaboCubaJazz. Deze Rotterdamse formatie telt acht leden, hier aangevuld door 13 gasten. Zoals de naam aangeeft, wordt enerzijds de band met Kaapverdië benadrukt terwijl ook de Cubaanse muziek een grote rol speelt, aangevuld met invloeden uit Colombia, Venezuela, Spanje en Puerto Rico. De relatie met de jazz wordt onder meer gelegd in Horace Silvers *Peace*. Het titelstuk *Corason Africano* heeft een Senegalese oorsprong, maar er zijn ook Zuid-Amerikaanse stukken zoals *Amor del Alma*. Een feestje? De afsluiter *Boas Festas* is daarvoor heel geschikt. Het album kreeg door Marc Bischoff gestalte in de JV2 studios.

Timbazo/Matismusic
MM/TBP17005
www.cabocubajazz.com

CABOCUBAJAZZ – CORASON AFRICANO

Door [Rik van Boeckel](#) op 06 mei 2017

★★★★★ 4

🍏 DOWNLOAD €8,99

Op hun debuut *Rikeza y Valor* mixte CaboCubaJazz uit Rotterdam op zeer natuurlijke wijze Kaapverdise en Cubaanse muziek en voegde daar ook nog jazzelementen aan toe. Dat doet de door percussionist Nils Fischer en de Kaapverdiaanse pianist Carlos Matos opgerichte band ook op *Corason Africano*.

Terwijl Dina Medina, de stem van Kaapverdisch Rotterdam, in het Kaapverdisch/Creools zingt ook al zijn de nummers Cubaans getint, geeft de Colombiaanse zanger Alberto Caicedo er een onmiskenbaar Latin tintje aan net als oa bassist Yerman Aponte (Venezuela) en drummer Armando Vidal (Cuba). En bandleider Nils Fischer. De nummers zijn ijzersterk; Corason Africano heeft

zoals de titel al aangeeft een sterk Afrikaans karakter. De groep speelt vaak nummers waar de grenzen tussen Kaapverdisch en Cubaans vervagen. Maar *Bran Bran D'Imigraçon* is zo'n song die nog het sterkst Cubaans of Latin is.

Ook mixt de groep vakkundig morna met de danzón, de nationale muziek van Cuba. Alberto Caicedo schreef de Latin ballad *Amor del Alma* en voert je als luisteraar mee naar Latijns Amerika. Maar meteen daarna zingt Dina Medina heel gevoelig de morna *Seis One na Tarrafal*. *Peace* van Horace Silver (van Kaapverdise afkomst) is klassieke latin jazz. Het door Dina Medina en Alberto Caicedo gezongen *O que nos Diabo Morrê* is zo'n lied waar Kaapverdisch en Cubaans samenvloeien door de zang in het Kaapverdisch en Spaans. De blazers geven er een onmiskenbare latin touch aan. De slottrack *Boas Festas* begint heel Cubaans door de tres, gespeeld door Pedro Luís Pardo Cosme maar krijgt door Dina's zang een Kaapverdisch sausje.

En dan is er ineens Joe Rivera op de trompet en ben ik bij wijze van spreken weer in *Santiago de Cuba*. Dit nummer swingt sowieso de pan uit en zal het op de salsa dansvloer zeker goed doen. Caicedo's salsa zang en Nils Fischer's conga roffels en Luiso Quintero's spel op de timbales voeren je zo die dansvloer op. Het is alsof je salsa danst op Cabo Verde's tiende eiland: Rotterdam! Het maakt dit album bijzonder gevarieerd.

Tracklisting Corason Africano:

1. Festas Nhu Santiago
2. Corason Africano
3. Tchintchirote Na Figueira
4. Djarfogo
5. Danzón Morna 'Forca di Cretcheu/Morna di Bidjica'
6. Terra Bo Sabe 'Bôte Bróce e Linha'
7. Amor del Alma
8. Bran Bran D'Imigraçon
9. Seis One na Tarrafal
10. Peace
11. Spancamo
12. O que nos Diabo Morrê
13. Boas Festas

CORASON AFRICANO - CABO CUBA JAZZ

Cd recensie door Victorioso

Kaapverdiaanse, Cubaanse en jazz muziek versmelten zo goed met elkaar dat je haast kunt spreken van een nieuwe muziekstroming: CaboCubaJazz.

Dat dit dynamische duo besloten heeft besloten om hun krachten te bundelen is een winst voor zowel de latin jazz-scene als die van de wereldmuziek. Kaapverdiaanse, Cubaanse en jazz muziek versmelten zo goed met elkaar dat je haast kunt spreken van een nieuwe muziekstroming: CaboCubaJazz. Nu al heeft CaboCubaJazz een unieke plaats ingenomen in en wij zijn allen getuige van dit succes.

Het album start met "Festas Nhu Santiago", met recht een feest. Ik werd gelijk uitgenodigd om de volumeknop verder open draaien. Dit is hoe je een een visitekaartje afgeeft. Titeltrack "Corason Africano" is exclusief gecomponeerd door Boy Gé Mendes en vertolkt een schitterende hommage aan Afrika.

Dat CaboCubaJazz een project is dat door velen wordt gerespecteerd, blijkt uit de grote hoeveelheid van muzikale vrienden die eraan meedoen. Bo Gé Mendes, Amik Guerra, Dudu Araújo, Laise Sanches, Luisito Quintero, Gerardo Rosales en Alberto Caicedo zijn hierin slechts enkele namen.

Die laatste heeft met "Amor del Alma" overigens een schitterend nummer aan zijn repertoire kunnen toevoegen. Deze jazzy bolero kan in elk restaurant als achtergrondmuziek ingezet worden.

Leadzangeres Dina Medina betovert je met haar stem in het nummer "Seis One na Tarrafal". Ik verwacht dat met de nummers "O que nos Diabo Morre" en "Boas Festas" tijdens de live sessie menig danser zal uitdagen.

Hoewel dit album nog maar net uit is, ben ik nu al benieuwd wat CaboCubaJazz ons nog meer zal brengen.

Tracklist:

Festas Nhu Santiago
Corason Africano
Tchintchirote Na Figueira
Djarfogo
Danzón Morna 'Força di Cretcheu / Morna di Bidjiça'
Terra Bo Sabe 'Bôte Bróce e Linha'
Amor del Alma
Bran Bran D'Imigraçon
Seis One na Tarrafal
Peace
Spancamo
O que Nos Diabo Morrê
Boas Festas (feat. Luisito Quintero)

Voor meer informatie: www.timbazoproductions.com

Heiße Klänge bringen das Publikum in Schwung

Cabocubajazz präsentiert im Konzert Theater Weltmusik

Am Bühnenrand tanzt Sängerin Dina Medina, ganz rechts die beiden Bläser Amik Guerra (Kuba) und Juanga Lakunza (Spanien).

Foto: Christian Tiepold

Von Christian Tiepold

COESFELD. Draußen erinnerte ein Graupelschauer daran, dass noch Winter ist, aber die Lust auf heiße Klänge sorgte für ein gut besuchtes Konzert Theater. Dort gastierte die Gruppe CaboCubajazz unter dem Motto „When Creole Cultures meet Weltmusik und Jazz“.

Das erste Stück mit dem passenden Namen „Dia c’Tchuva Bem – Am Tag als der Regen kam“ begann allein der Pianist und Mitarrangeur Carlos Matos. Nach und nach gesellten sich die anderen sieben Bandmitglieder dazu und stiegen in das Stück ein. Das Stück mit einem starken Bezug zu Matos Heimat, den Kapverdi-

schen Inseln, wo Regen meistens heißersehnt ist, eröffnete einen furiosen Konzertabend mit der achtköpfigen Band Cabocubajazz.

Obwohl die Kapverdischen Inseln und Kuba gut 6000 Kilometer voneinander entfernt liegen, haben sie viel gemeinsam. Dazu gehören gut tanzbare Rhythmen. Dem in den Niederlanden lebendem begnadeten deutschen Perkussionisten und Bandleader Nils Fischer ist es zu verdanken, dass es seit 2008 diese einmalige Gruppierung gibt: Der melancholisch kreolische Teil verschmilzt mit der kubanischen Lebensfreude, dazu sind Fado-Klänge zu vernehmen und abgeschmeckt wird alles mit einer ordentli-

chen Portion Jazz-Improvisationen.

Das gelang dem gut gelaunten internationalen Oktett aus Kuba, den Kapverden, Venezuela, Kolumbien und Spanien, perfekt. Chacha wechselte mit Latin Jazz, Salsa war zu hören und mit dem Stück „Porton di nos ilha“ erfreute sogar eine kubanische Rumba das aufmerksame Publikum, das nach der Pause immer mehr in Schwung kam. Überall wurde mitgewippt und die eine oder den anderen hielt es nicht mehr auf dem Stuhl. Begeistert nahm man bei den beiden Zugaben die Aufforderung von Sängerin Dina Medina und Sänger Alberto Caicedo zum Aufstehen und Mittanzen an.

„Kunst-Dünger“: Rund 1200 hören afrokubanische Musik

Gut 1200 Musikbegeisterte zogen das Ensemble „Cabo Cuba Jazz“ gestern in den Kurhausgarten. Die Formation aus den Niederlanden begeisterte im Musikpavillon mit

einem Mix aus kubanisch-kapverdischer Musik. Mit ihren jazzigen Rhythmen und melancholischen Klängen bot sie am Abend genau die richtige Sommermusik. Rund

400 Stühle standen den Zuhörern der „Kunst-Dünger“-Veranstaltung zur Verfügung; viele genossen die Darbietungen der Gruppe, die mit Percussion, Bass, Piano, Ge-

sang und kleinem Bläserensemble einen intensiven Sound bildete, im Stehen. Ein ausführlicher Bericht folgt in der morgigen Ausgabe.

▪ Foto: Mroß

Rhythmus im Blut

Jazz Oktett Cabo Cuba vereint kapverdische Melancholie und das pulsierende Leben Kubas

VON STEFANIE SIPPEN

HERTEN. Elf Stunden dauert der Direktflug von Düsseldorf nach Havanna. Im Glashaus hingegen vergehen nur wenige Minuten, bis die Besucher auf Kuba landeten.

Die Menschen auf der Karibikinsel haben den Rhythmus im Blut und im Ohr. Auch im Alltag tänzeln sie

gerne mal wie auf dem Laufsteg. So konnten sich die Hertener im Glashaus kaum den pulsierenden Klängen entziehen. „Einfach stehen – das lässt die Musik gar nicht zu“, meinte Volker Sawitzki und hatte völlig recht. Sowohl der kapverdische melancholische und verträumte Blues als auch die jazzigen kubanischen Klänge sind eingängig und tanzbar. „Wie die Reihe ‚Summer in the City‘

schon sagt – wir wollten mit dieser südamerikanischen Musik sommerliche Stimmung ins Glashaus bringen“, sagte auch Bettina Hahn vom städtischen Kulturbüro.

Percussion-Maestro Nils Fischer kam auf die Idee, die lyrische kapverdische und die aggressive kubanische Musik zu vereinen. „Wir schaffen damit ein Crossover zwischen den kreolischen Kulturen“, erklärte der im multikulturel-

len Holland lebende Deutsche. Er überzeugte den Pianisten Carlos Matos, Sängerin Dina Medina, Schlagzeuger Armando Vidal und Reno Steba von seinem Konzept und rief das Jazz Oktett Cabo Cuba ins Leben.

So verschieden die Herkunft der Musiker – Spanien, Venezuela, Kolumbien, Kapverdische Inseln, Deutschland –, so variantenreich sind auch die Klänge an diesem

Abend. Und so ging das Publikum auf eine musikalische Reise der Gegensätze. „Was wir vor allem vermitteln möchten, ist die Liebe zur Musik und zum Leben“, sagte Nils Fischer. Das gelang: Beim Wippen mit dem Fuß blieb es bei den Hertenern nicht. Und nach dem Konzert gingen sie nicht einfach aus dem Glashaus. Sie tänzelten, wie es die Menschen auf den Straßen Havannas gerne mal tun.

Nahmen sich selbst nicht so ernst und warteten mit einer unnachahmlichen Mischung aus Latin-Sound und traditioneller Blasmusik auf: die Cuba Boarischen aus Bayern (oben). Aber auch die Gruppe Cabo Cuba Jazz, die den Abschlussabend des diesjährigen Kammgarn-Jazzfestivals eröffnete, brachte mit mitreißenden Rhythmen und dem Gesangsdoppel Laise Sanches und Alberto Caicero das Publikum in Fahrt.

FOTOS: GIRARD

VON WALTER FALK

200 Besucher waren elektrisiert von der kapverdisch-kubanischen Formation Cabo Cuba Jazz und gerieten mit dem Mix aus bayerischem Ländler und Latin-Groove der Cuba Boarischen schier in einen Taumel. Lebensfreude pur und „a Riesengaudi“ waren da angesagt.

Ein Bacchanal rhythmischer Differenziertheit war das. Ein Netzwerk aus feinsten, schimmernden Drähten spannte zunächst die achtköpfige Band Cabo Cuba Jazz. Das war ein Strudel, ein Bewegungsablauf, dessen innere Gesetzmäßigkeit voller Geheimnisse war. Es gab lichte und mystische Momente, ergründliche und düstere Flecken auf der breiten Farbskala dieser Formation, bei der sowohl Jazz und Latin als auch kapverdische Musik zusammenfließen.

Da die Dominanz der Stimmen sich in einem ständigen Wechsel befand, dynamische Akzente in einem magischen Laboratorium entstanden, bildete sich eine mehrdimensionale, vielschichtige Komplexität von bewundernswürdiger Virtuosität. Das tuckerte und tackerte, ratterte und schnurrte wie bei einer elektrischen Nähmaschine. Mit dem Strich und gegen den Strich und immer polyphon und polyrhythmisch, so dass sich die

Rhythmen, in der Regel „schmutzige“, ungerade, überlagerten.

Der Groove der Stücke wirkte wie ein Wald, Bandleader Nils Fischer, ansonsten Professor für Weltmusik am Konservatorium von Rotterdam, wirbelte wie ein überdrehter Speedy Gonzales auf den Congas und einem Arsenal anderer Perkussioninstrumente schier in Lichtgeschwindigkeit.

Messerscharfe Beiträge lieferten die Bläser von Cabo Cuba Jazz.

Mit einer Nonstop-Virtuosität agierten auch Armando Vidal am Schlagzeug mit seinen raffinierten Schlagfolgen sowie Terman Aponte am Bass mit komplizierten Akzentverschiebungen. Messerscharfe Bläsereinwürfe kamen immer wieder von den beiden Bläsern Joe Rivera und David Rothschild. Rivera erinnerte mit seinen in schwindelerregenden Höhen geblasenen Läufen auf der Trompete an einen Hochleistungssportler, der einen durch pure technische Brillanz überwältigte, während der Posaunist immer wieder mit seinem voluminösen Ton und ultraschnellen Tonskalen begeisterte.

Bei aller Rhythmus- und Bläserlas-

tigkeit schaffte es aber der Pianist Carlos Matos, die Nummern harmonisch zu steuern, hier noch ein paar bunte Tupfer anzubringen, dort ein wenig nachzupolieren. Als Pyrotechniker entflammte der kolumbianische Sänger Alberto Caicero mit seiner heißen Sandpapierstimme ein süßes Feuer. Während die kapverdische Sängerin Laise Sanches besonders bei den dem Fado der Portugiesen verwandten, langsam gesungenen „Mor-nas“ mit ihrer Stimme lockte und schmeichelte und schillernde Nuancen in einfache Töne webte. Diese Musik ging nicht nur in das „Corazon“, das Herz, sondern auch in die Beine. Es wäre nicht lange – und viele Paare tanzten wie die Lumpen am Stecken.

Überhaupt nicht mehr auf den Sitzen hielt es viele Besucher bei der Stimmungsmusik der Cuba Boarischen aus dem oberbayerischen Mangfalltal. Da ließen flotte Damen die Hüften schwingen, da vereinigte sich der ruhige Drei-Viertel-Takt des Ländlers mit der heißen, perkussiven Salsa-Soße. Da flog der Panamahut neben dem Samt-Gilet, vermischte sich krachledernde Dorfmusikanten-Blasmusik mit den Polyrhythmen Kubas zu einem ganzen neuen, eben „kubaboarischen“ Sound.

Aber alles wurde nicht so ernst ge-

nommen, stets agiert mit einem Augeräumten ohne Feder dem Vorurteil, Blasmusik oder gar behäbig. Die Cha Cha Cha mit Hochzeitsmärschen mit dem Zwiefacher Volksweise „Rehragen sie ebenso profemexikanische „Guan-

Einen Kosmos anbrachten die Cub: dem begeisterten

Einen ganzen Kosmos amerikanischer Rhythmen sie dazu auf den Planeten. Die Klarine gleichsam seiltanzartigem Spiel, das Baritone eigentlich so schwer schnaufte und pruste bei unglaublich flexibel kordeon wagte und tanzhafte Tändel

Als die Burschen den Marsch blies, auf dem fünf Minuten der leader Hubert Meixner plattler in akrobatischer legte, war das Stimmvollends auf dem Hö-

Di. 29.4.14 DIE RHEINPFALZ

ANZEIGENSONDERVERÖFFENTLICHT

12-NR. 99

muziek-recensie.nl

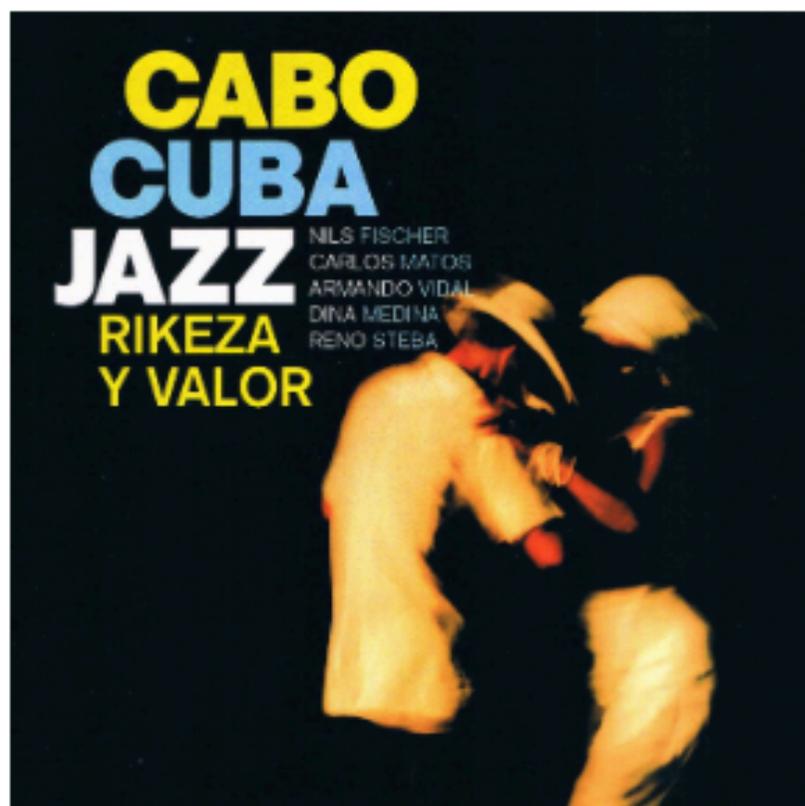
[recensies](#)

[nieuwe cd 's](#)

[agenda](#)

[over ons](#)

[contact](#)

Op naar Kaapverdië

11 februari 2014

geschreven door: Koen Edeling

CaboCubaJazz :Rikeza y valor

Matos WBL077 (2011)

Als de twee woorden 'Cabo verde' (Kaapverdië) niet telkens gezongen zouden worden, zou je zweren dat je naar een cd met Cubaanse muziek zit te luisteren. Alle elementen zijn aanwezig: pittige blazers, opzweepende drums en percussie, een zoemende bas, stuwend pianospel en een stem van zangeres Dina Medina, die het bloed sneller doet stromen. Alleen de taal die zij bezigt, houdt het midden tussen Spaans, Portugees en Creools: Kaapverdisch, dus. Een schijfje om de koude wintermaanden mee door te komen of juist op een zwoele zomeravond op te zetten. Naast alle uptempo stukken valt de oase van rust op, die 'Bo seiva' en 'Choros' uitstraalt. Een mmoie reclameslogan vormt de slechts 44 seconden

durende track 'Pa' Cabo Verde me voy', vertaald: 'ik ga naar Kaapverdië'... als dat eens zou kunnen!